UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXIX. De reformatione monasteriorum S. Viti Mantuæ, S. Sepulchri Parmæ, S. Michaelis Discalceatorum apud Pisas, & S. Catharinæ, siue S. Marci Firmani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

randus D. Matthæus Abbas Tremitanus, qui Tremitanam inſulam muniuit, & in formam arcis contra Turcas, & Pyratas munitiſſimæ rodegit, cum bombardis, & fortiſſimis propugnaculis circa ann. 1500.

Sextus D. Philippus eiuſdem monaſterij S. Andreæ Abbas, qui omnibus gradibus in noſtra congregatione non ſemel functus, plenus dierũ, & bonorum operum in eodẽ monaſterio quieuit poſt annum 1500. de quo Ioannes Philippus Nouarienſis in Chronica multa ſcribit.

Septimus D. Camillus Becius Caſalenſis monaſterij Abbas, & Rector Generalis, qui diſciplinam canonicam in noſtra congregatione plurimum reſtituit: à Clemente VIII. Aquenſis Epiſcopus in Monte ferrato creatus, quam Eccleſiam cum aliquot annis optimè rexiſſet, & cum domibus Epiſcopalibus renouaſſet, anno 1620. in Domino quieuit.

Octauus D. Thomas à Liburno Canapitius eiuſdem monaſterij Abbas, poſtea Foſſani Epiſcopus. obijt anno ſuperiori 1622.

Nonus D. Petrus Franciſcus Malettus nobilis Vercellenſis eiuſdem monaſterij Abbas, deinde Viſitator, & Rector Generalis congregationis, tandem Epiſcopus Nicienſis in Prouincia, de quo plura non ſcribo, quoniam adhuc viuit.

XI. Monaſterio S. Andreæ plura priuilegia indulſerunt Romani Pontifices, Gregorius IX. vnum, Vrbanus IV. vnum, Nicolaus IV. vnũ, Ioannes XXII. vnum, Iulius II. vnum quibus monaſterium cum omnibus illius bonis, & iuribus cum Hoſpitali connexum ſub immediata protectione Sedis Apoſtolicæ recipiunt, & alia concedunt, quæ in priuilegio Gregorij IX. videri poſſunt. Sed & Fridericus II. anno 1226. inſigne priuilegium eidem conceſſit, quo illud cum omnibus eius bonis, caſtris, & villis ſub defenſione maieſtatis Imperialis recepit, & inter alia ſtatuit, vt contra illud non currat præſcriptio niſi centenaria, quod priuilegium firmauit Henricus VI. anno 1310. 12. Calend. Februarij, & Matthæus Vicecomes pro Imperatore Gubernator ſtatus Mediolani, anno 1316. die 30. Ianuarij, quo priuilegio Hoſpitale gaudet, quod ex teſtamento Illuſtriſſimi Cardinalis fundatoris erat ſubiectum regimini canonicorum S. Andreæ. Verùm Abbas, & canonici regimen illius cum parte bonorũ monaſterij ciuibus ceſſerunt.

Monaſterium habet ſibi ſubiectam Eccleſiam parochialem S. Lucæ intra Ciuitatem, & Eccleſiã parochialem S. Mariæ terræ Conſtantianæ cum duobus Collegijs canoniſſarum noſtræ congregationis, quorum alterum eſt intra ciuitatem Vercellarum S. Mariæ Virginis Annunciatæ; alterum Taurini S. Crucis nuncupatum.

Cæterùm in Eccleſia S. Andreæ ſeruatur mucro, quo S. Thomas Martyr fuit excerebratus.

CAPVT VIGESIMVM NONVM.

De reformatione quatuor Monaſteriorum S. Viti Mantuæ, S. Sepulchri Parmæ, S. Michaelis diſcalceatorum apud Piſas, & Sanctæ Catharinæ ſiue S. Marci Firmani.

EOdem anno 1459. Illuſtriſſima Domina Barbara Gonzaga Mantuæ Marchioniſſa videns monaſterium S. Viti in Suburbio S. Georgij Mantuano, quod erat canonicorũ regularium ordinis S. Marci, ab obſeruantia regulari valdè relaxatum, manebant enim in dicto monaſterio duo tantum Canonici ſub Priori cum duabus Canoniſſis eiuſdẽ ordinis, male apud totam Ciuitatem audientes, obnixè Pontificem rogauit, vt dictis Canonicis, & Canoniſſis loco motis, monaſterium Canonicis Lateranenſibus reformandum committeret, cuius ſupplicationibus Pontifex inclinatus ſequentes literas dedit pro dicti monaſterij reformatione: I. 14 Monaſt.

Pius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Super gregem Dominicum nobis, licèt meritis inſufficientibus, deſuper creditum exiſtentes, ſpeculatoris officium in decore ſacræ religionis, ſub qua dilecti filij canonici, ſeu fratres congregationis S. Saluatoris ordinis S. Auguſtini mundanis abiectis illecebris, deuotum, & ſedulum exhibent Domino famulatum, ingenti mentis exultatione reficimur, potiſſimè quod ipſi per gradus virtutum, & bonorum operum exercitium, necnon præclara ſanctitatis merita procedentes, cæteros ad diuinæ maieſtatis obſequiũ trahunt per exẽplum, vitam ducendo pijſſimam, diuiniſq; laudibus, ex quibus Altiſſimi gloria attollitur, accuratius aſſiſtendo. vnde dignè ducimus, religionem ipſam cum dignis laudibus exaltare, illamq; vbique dilatare, ac commoditatibus canonicorũ eiuſdem congregationis, quantũ cum Deo poſſumus, ſalubriter prouidere, vt canonici ipſi in humilitatis ſpiritu viuentes pro ſalute fidelium vniuerſorum Altiſſimum inceſſanter exorare ſtudeant. Cum itaque Prioratus S. Viti de Burgo, S. Georgij Mantuani ordinis S. Marci de Mantua ſub regula S. Auguſtini per aſſecutionem Prioratus S. Marci huiuſmodi Mantuani, eiuſdem ordinis per dilectum filium Ludouicum tunc dicti Prioratus S. Viti, quem idem Ludouicus tunc obtinebat, autoritate Apoſtolica factam vacauerit, & vacet ad præſens. Nos volentes dictum Prioratum S. Viti, etiamſi alias S. Ioannis Baptiſtæ nuncuparetur,

omni regulari obſeruantia deſtitutum reformare, ac de religionis zelo, & vitæ integritate canonicorum regularium dictæ congregationis S. Saluatoris Lateranenſis pleniſſimè informati, Prioratum prædictum S. Viti ſic vacantē, ſiue vt præmittitur, ſeu alias quouis modo, aut ex alterius cuiuſcunque perſona, vel per liberam reſignationem dicti Ludouici, vel alterius, de illo in Romana Curia, aut extra eam etiam coram notario publico, & teſtibus ſpontè factam, aut per fœl. record. Ioannis Papæ XXII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Execrabilis. vacet, etiamſi dignitas Conuentualis exiſtat, & ad illam conſueuerit quis per electionem aſſumi, eique cura immineat animarum, etiamſi tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranenſis ſtatuta Concilij ad Sedem Apoſtolicam legitimè deuoluta, idemque Prioratus ſpecialiter, vel generaliter reſeruatus exiſtat, & ſuper eo inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa. Motu proprio, non ad ipſius congregationis, vel alicuius alterius pro ea nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate dictæ congregationi ſancti Saluatoris autoritate Apoſtolica in perpetuum vnimus, annectimus, & incorporamus, ac Prioriſſalem dignitatem, conuentualem dependentiam, & ordinem ſancti Marci in ipſo Prioratu penitus, & omnino ſupprimimus, & extinguimus, ac ſuppreſſos, & extinctos fore, in eoque deinceps perpetuis futuris temporibus ordinem canonicorum regularium ordinis S. Auguſtini huiuſmodi dictæ congregationis vigere debere decernimus, præfatumque Prioratum S. Viti in Prioratum dictæ congregationis erigimus, illumque quouis modo vacet, vel alium ſi quis ſit, eius vacationis modum, & tam ipſius, quam etiam dictæ congregationis fructuum, redditutuum, & prouentuum verum valorem annuum præſentibus pro expreſſis habentes, cum omnibus iuribus, pertinentijs ſuis canonicis congregationis huiuſmodi, iuxta earum ritus, mores, ſtatuta, conſuetudines, ac eis cōceſſa priuilegia ex nunc in antea tenendum, regendum, & etiā gubernandū perpetuò concedimus, & donamus. decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis autoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Ita quod liceat ex nunc canonicis dictæ congregationis ad hoc per eorum Superiores legitimè deputatos, per ſe, vel alium, ſeu alios corporalem poſſeſſionem Prioratus S. Viti, iuriumque & pertinentiarum prædictorum autoritate propria liberè, & licitè apprehendere, ac illius fructus, redditus, & prouentus in ipſius, & canonicorum præſentium, & futurorum huiuſmodi vſus, & vtilitatem perpetuò conuertere, diœceſani loci, & cuiuſlibet alterius licentia ſuper hoc minimè requiſita. Et inſuper Priori, & canonicis dictæ congregationis in dicto Prioratu pro tempore degentibus, eorumque ſeruientibus, & perſonis omnibus, & ſingulis, quæ alijs dictæ congregationis Prioratibus, locis, eorumque Prælatis, canonicis, & perſonis per nos, & Sedem Apoſtolicam generaliter conceſſa ſunt, indulgentijs, & gratijs vti valeant & gaudeant, eadem autoritate harum ſerie concedimus pariter, & indulgemus. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac noſtris, per quas inter cætera volumus, quod ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſt: aliquin vnio non valeret, quodq; tam beneficij vniti quam vniendi verus valor exprimeretur, quibus hac vice ſpecialiter, & expreſſe derogamus, necnon S. Viti, ſeu S. Ioannis Baptiſtæ, & aliorum Prioratuum, ac Ordinum prædictorum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque, etiamſi de ipſis, eorumque totis tenoribus præſentibus habenda foret mentio ſpecialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, ſuppreſſionis, extinctionis conſtitutionis, erectionis, conceſſionis, donationis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Mantuæ anno Incarnationis Dominicæ 1459. Idibus Septembris Pontificatus noſtri anno 2.

POſt quarum literarum expeditionem ipſi canonici Lateranenſes non leuem in monaſterij poſſeſſione obtinenda difficultatem ſunt experti, quod Illuſtriſſimum Dominum Petrum Balbum S. R. Eccleſiæ Cardinalem & dicti Ordinis S. Marci Protectorem aduerſarium acerrimum offendiſſent: qui etiam grauiter illis comminatus fuerat ſi locū acceptaſſent. Verum Domina Barbara Marchioniſſa in propoſito perſiſtens illos introduxit, quibus ipſe D. Petrus Cardinalis ad Pontificatum euectus, & Paulus II. nuncupatus non ſolùm nihil moleſtiæ intulit, verū potius intimè illos diligens, ad Lateranenſem Baſilicam, vnde pulſi fuerant, ſtatim reduxit, & multa bona illis præſtitit. Domina verò Marchioniſſa totam Eccleſiam cum monaſterio renouauit, quam ſæpè viſitans diuinis officijs intererat, & multas eleemoſynas monaſterio largiebatur. in quo conuentus canonicorum ſub regimine Abbatis nunc vſque manet: nam monaſterium dignitate Abbatiali per Pium V. fuit decoratum, qui Abbas habet ſibi ſubiectum collegium canoniſſarum noſtræ congregationis, quod dicitur S. Mariæ Virginis Annunciatæ. II.

ANno 1460. Generale Capitulum Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Raphael Placentinus. Viſitatores D. Florentinus Placentinus, D. Florentinus Placentinus, D. Bartholomæus Bergomenſis, D. Benedictus Bononienſis, & D. Celſus Veronenſis. Hoc autē an. Pius II. monaſterium S. Sepulchri Parmæ cum altero monaſterio S. Feliculæ propè dictā ciuitatem eidē vnito Ordinis canonicorum regulariū S. Auguſtini, quod ad tantam deſolationē deuenerat, vt vnus tantū Prior nomine D. Simō de Bardino in eodē moraretur, noſtræ congregationi reformandū, & perpetuo tenendum tradidit, per ſuas literas datas Pennedi Senenſis Diœceſis 10. calend. Iulij III.

quod

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quod monaſterium poſtea per noſtros a fundamentis in ampliorem formam eſt renouatum, & à Pio V. Abbatiali titulo donatum, in quo conuentus quindecim canonicorum iugiter manet. Habuit virum inſignem D. Philippum Parmenſem, quem ex Phyſico excellentiſſimo Matthæus Boſſus Veronenſis ad religionem traxit, vt patet ex eius epiſtolis 1. 2. 45. 48. & 77. ad eundem Philippum Parmenſem datis.

Huic monaſterio præter Eccleſiã ſanctæ Mariæ de Mortarano, de qua ſupra cap. 26. dictum fuit, & monaſterium S. Fœliculæ ante reformationem eidem vnitum, Sixtus IV. anno 1474. vniuit alium Prioratũ antiquum Ordinis canonicorum regularium S. Hermanni Parmenſis Diœceſis, tunc vacantem per mortem illius vltimi Prioris nomine Ioannis de Arijs. Conſtat ex literis vnionis eodem anno 3. calend. Octob. emanatis. eidem ampliſſimum priuilegium conceſſit Adrianus IV. anno 1158. Pontificatus ſui 4. ad exemplar Eugenij III. ſui prædeceſſoris, ex quo de illius antiquitate ante annos circiter quingentos conſtare poteſt. Eidem alia multa priuilegia indulſerunt Duces Mediolani, & Reges Francorum, quæ concordant cum priuilegijs monaſterij Cretani, & S. Auguſtini Placentiæ. ideo omittuntur.

IV. ANno 1461. Generale Capitulum Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Hieronymus Taruiſinus. Viſitatores D. Cyprianus Bononien. D. Paulus Cremonenſis, D. Archangelus Vicentinus & D. Paulus Alexandrinus, qui fuerat Ducis Mediolani Conſiliarius.

Anno 1462. Generale Capitulum ibidem. Rector Generalis R. P. D. Aurelius Placentinus. Viſitatores D. Martinus Bergomenſis, D. Iacobus Antonius Placentinus, D. Thadæus Venetus, & D. Iacobus Mediolanenſis.

Anno 1463. Generale Capitulum ibidem Rector Generalis R. P. D. Celſus Veronenſis. Viſitatores D. Clemens Papienſis, D. Ioannes Baptiſta Lucenſis, D. Iulianus Cremonẽſis, & D. Philippus à Camerino. Hoc anno Pius II. intercedentibus MM. Dominis Coſmo, & Petro Medicis, Abbatiam ſancti Michaëlis Diſcalceatorum apud Piſas, cedente R. P. D Ioanne de Alcis Abbate, noſtræ congregationi. quam prædicti Magnifici Domini de Medicis multa vi pecuniarum totam à fundamentis refecerunt, quibus Deus vicem rependere dignetur. Datæ ſunt literæ vnionis eodem ano 16. calend. Aprilis Põtificatus ſui anno 6.

Eodem anno ciues Firmani monaſterium S. Catharinæ, in quo tantum quatuor moniales cum vna Abbatiſſa morabantur quæ erant Ordinis D. Benedicti, & non benè apud Ciuitatem audiebant, à Summo Pontifice noſtris Lateranenſibus tradi, cum alio monaſterio S. Marci noſtri Ordinis, in quo propter incurſus latronum, & ſtrages bellorum paulo antè canonici defecerant, ſupplices obtinuerunt, acceptis literis Apoſtolicis ab eodem Pio Secundo, 3. calend. Iulij emanatis, in quibus Pontifex extincto in dicto monaſterio titulo Abbatiali cum Ordine S. Benedicti, facultatem concedit erigendi in illo Cõuentum canonicorum regularium Ordinis S. Auguſtini & noſtræ congregationis, ſub inuocatione S. Marci, ſub regimine vnius Prioris. Cui ſic erecto vniuit antiquum monaſterium S. Marci de Riuocellis, cum omnib. illius bonis, & iuribus, ita quod per ceſſum, vel deceſsũ Prioris, qui vn⁹ ſupererat ex canonicis dicti monaſterij, liceret canonicis S. Catharinæ, ſiue S. Marci corporalem illius poſſeſſionem, nullo alio requiſito, per ſeipſos apprehendere. Quarum literarum vigore monialibus cum Abbatiſſa aliò tranſlatis, monaſterium noſtris Lateranenſibus fuit traditum, & reparatum, in quo numerus duodecim ſaltem canonicorum ſub regimine Prioris degere conſueuit, qui Prior. & conuentus priuilegijs Priori S. Marci de Riuocellis indultis gaudent. inter quæ illud eſt ampliſſimum, & meritò notandum, quod Alexãder III. ſub hac forma verborum eidem concedit,

Alexander Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei dilectis filijs Priori monaſterij ſancti Marci de Riuocello, eiuſque fratribus tam præſentibus, quam futuris regularem vitam profeſsis in perpetuum. Religioſam vitam eligentibus apoſtolicum conuenit adeſſe præſidiũ, ne fortè cuiuslibet temeritatis incurſus, aut eos à propoſito reuocet, aut robur, quod abſit, ſacræ religionis infringat. Eapropter dilecti in Domino filij veſtris iuſtis poſtulationibus clementer annuimus, & monaſterium ſancti Marci de Riuocello Firmanæ Diœceſis Abbatem proprium non habentem, ſed per Priorem ſolitum gubernari, in quo diuino eſtis obſequio mancipati, ſub Beati Petri, & noſtra protectione ſuſcipimus, & præſentis ſcripti priuilegio communimus. In primis ſiquidẽ ſtatuentes, vt ordo canonicus, qui ſecundum Deum, & Beati Auguſtini regulam in eadem Eccleſia inſtitutus eſſe dignoſcitur, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter obſeruetur. Præterea volumus (ad quod veſtra meritis Religionis inducimur,) nam vos rebellis omnibus huius labentis ſeculi pompis. & vanitatibus, ſicut apertè cognouimus, diuinis operibus, & obſequijs deditis deuotum Deo impenditis famulatum, vnde cuncta ad veſtræ petitionis inſtantiam committimus, & concedimus, & habere permittimus in perpetuum. Tibi, tuiſque ſucceſſoribus, vt in veſtro monaſterio Pontificali officio adminiſtrare poſſitis. Præterea quaſcunque poſſeſsiones, quæcunque bona idem monaſterium in præſentiarum iuſtè, ac canonicè poſsidet, aut in futurum conceſsione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, ſeu alijs iuſtis modis, præſtante Domino, poterit adipiſci, firma vobis, veſtriſque ſucceſſoribus & illibata permaneant. In quibus hæc proprijs duximus exprimenda vocabulis. locum ipſum, in quo præfatum monaſterium ſitum eſt, cum omnibus pertinentijs ſuis, cũ terris, pratis,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vineis, nemoribus, vſuagijs, & paſcuis, in boſco, & plano, in aquis, & molendinis, in vijs, & ſemitis, & omnibus alijs libertatibus, & immunitatibus ſuis. Sanè nouالium veſtrorum, quæ proprijs manibus, aut ſumptibus colitis, de quibus aliquis hactenus non percepit, ſiue de veſtrorum animalium nutrimentis nullus à vobis decimas præſumat accipere. Clericos, vel laicos liberos, & abſolutos à ſeculo fugientes ad conuerſionem recipere, & eos abſque contradictione aliqua retinere facultatem liberam habeatis. Prohibemus inſuper, vt nulli fratrum veſtrorum poſt factam in monaſterio veſtro profeſſionem fas ſit ſine Prioris ſui licentia de eodem loco, niſi arctioris religionis obtentu, diſcedere; diſcedentem verò abſque communium literarum cautione nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clauſis ianuis, excluſis excommunicatis, & interdictis, non pulſatis campanis, ſuppreſſa voce diuina officia celebrare, dummodo cauſam non dederitis interdicto. Chriſma verò, oleum ſanctum, conſecrationes altarium, ſeu Baſilicarum, ordinationes clericorum, qui ad ordines fuerint promouendi, à Diœceſano ſuſcipietis Epiſcopo, ſi quidem Catholicus fuerit, & gratiam, & communionem ſacroſanctæ Romanæ Sedis habuerit, & ea vobis voluerit ſine prauitate aliqua exhibere: ſin autem à Priore veſtro ſuſcipietis. Prohibemus inſuper, vt infra fines Parochiæ veſtræ nullus ſine aſſenſu Diœceſani Epiſcopi, & veſtro capellam, ſeu Oratorium de nouo conſtruere audeat, ſaluis priuilegijs Pontificum Romanorum. Adhæc nouas, & indebitas exactiones ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Archidiaconis, ſeu Decanis, alijſque hominibus Eccleſiaſticis, ſecularibusuè perſonis à vobis omnino fieri prohibemus. Sepulturam quoque ipſius loci liberam eſſe decernimus vt eorum electioni, & extremæ voluntati, qui ſe illic ſepeliri deliberauerint, niſi forte excommunicati, vel interdicti ſint, aut etiam publici vſurarij nullus obſiſtat, ſalua tamen iuſtitia illarum Eccleſiarum, à quibus mortuorum corpora aſſumuntur. Decimas præterea, & poſſeſſiones ad ius Eccleſiarum veſtrarum ſpectantes, quæ à laicis detinentur redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorum, & ad Eccleſias, ad quas pertinent, reuocandi, libera ſit vobis de noſtra autoritate facultas. Obeunte vero te nunc eiuſdem loci Priore, vel tuorum quolibet ſucceſſorum, nullus ibi qualibet ſurreptionis aſtutia, ſeu violentia præponatur, niſi quem fratres communi conſenſu, vel veſtrum maior pars conſilij ſanioris ſecundum Deum, & B. Auguſtini regulam prouiderint eligendum. Paci quoque, & tranquillitati veſtræ paterna impoſterum ſolicitudine prouidere volentes, autoritate Apoſtolica prohibemus, vt infra clauſuras locorum, ſeu grangiarum veſtrarum nullus rapinam, ſeu furtum facere ignem apponere, ſanguinem effundere, hominem temerè capere, vel interficere, ſeu violentiam audeat exercere. Decernimus ergo, vt nulli omnino hominum liceat præfatū monaſterium temerè perturbare, aut poſſeſſiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, ſeu quibuslibet vexationibus fatigare: ſed omnia integra conſeruentur eorum, pro quorum gubernatione, ac ſuſtentatione conceſſa ſunt, vſibus omnimodis profutura, ſalua Sedis Apoſtolicæ autoritate, & Diœceſani Epiſcopi canonica iuſtitia. Si qua igitur in futurum Eccleſiaſtica, ſecularisue perſona hãc noſtræ Conſtitutionis paginam ſciens, contra eam temerè venire tentauerit, ſecundò, tertiouè commonita, niſi reatum ſuum congrua ſatisfactione correxerit, poteſtatis, honoriſq; ſui careat dignitate, reamq; ſe diuino iudicio exiſtere de perpetrata iniquitate cognoſcat, & à ſacratiſſimo Corpore, & ſanguine Dei & Domini Redempt. noſtri Ieſu Chriſti aliena fiat, atq; in extremo examine diſtrictæ ſubiaceat vltioni. Cunctis autẽ eidem loco ſua iura ſeruantibus, ſit pax Domini noſtri Ieſu Chriſti, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud diſtrictum Iudicem præmia æternæ pacis inueniant. Amen. Datum apud Vrbem Veterem per manum Magiſtri Michaelis de Toloſa S. R. E. Vice cancellarij 3. nonas Iulij indict. 15. Incarnationis Dominicæ anno 1256. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ IV. anno 2.

Ego Simon S. Martini presbyter Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Andreſius S. Praxedis presbyter Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Gulielmus S. Marci presbyter Cardinalis ſubſcripſi.

Et Ego Frater Guido S. Laurentij in Lucina presbyter Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Iacobus S. Nicolai in carcere Tulliano Diaconus Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Riccardus S. Angeli Diaconus Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Octauianus S. Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Iacobus S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis ſubſcripſi.

Ego Alexander Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus ſubſcripſi.

Ego Stephanus Praeneſtinus Epiſcopus.

Ego Guido Sabinenſis Epiſcopus.

Præter quod priuilegium ſciẽdum, eſt monaſterium ſancti Marci de Riuocellis fuiſſe olim præcipuum, habuiſſeque ſibi vnitum Xenodochium Leproſorum, & vtrunque priuilegijs amplisſimis per Romanos Pontifices munitum, videlicet per Eugenium III. Anaſtaſium IV. Alexandrum III. Vrbanum III. Honorium III. Ioannem XXII & Vrbanum VI. in quibus diſtincta mentio habetur tam Prioris, & Conuentus canonicorum, quam Magiſtri, & Hoſpitalis Leproſorum, & vtrunque vocatur Ordinis ſancti Auguſtini, quæ longum nimis foret omnia diſtinctè recenſere.

V. Debetur huic Collegio Venerandus ille, ſanctiſſimuſque canonicus, & verbi Dei præcō feruidiſſimus, D. Seraphinus Firmanus, qui ſancta prædicatione ſuum ſeculum illuſtrauit, & multos Deo eſt lucratus, cuius verba erant quaſi ignis ardens, & quaſi malleus conterens petras, cuius potiſſimum conſilio, & ſuaſione duæ cleri-

corum regularium congregationes fuerunt inſtitutæ. Altera S. Pauli Decollati, à loco primariæ illius inſtitutionis Eccleſiæ S. Barnabæ Mediolani olim canonicorum regularium, Barnabitarum vulgo nuncupata: Altera Sacerdotum Boni Ieſu, quæ in Ciuitate Rauennæ initium ſumpſit. Claruit circa annum Domini 1530. qui poſt varios labores pro Dei gloria, & ſalute animarũ exantlatos, varioſq; libellos igne diuini amoris plenos ad ſpiritualem ædificationem vtiliſſimos editos, Bononiæ in æde S. Ioannis in monte in pace obdormiuit, ante organum tumulatus, propè ſepulchrum D. Petri Lucenſis, qui ambo non ſine fama ſanctitatis ex præſenti luce ad perpetuam, & inamiſſibilem migrauerunt.

Prodijt ex eodem monaſterio paucis abhinc annis D. Ioannes Maria Collucius, cuius ingeniũ viuidum, & acutum, & ad omnia promptiſſimũ cunctis erat nõ ſolum admirationi, verum etiam horrori: vix enim annos pueritiæ prætergreſſus, Logicam, Philoſophiam, & Sacram Theologiam ita probè fuerat aſſecutus, vt in arguendo, & reſpondendo Philoſophos, & Theologos in ſcientijs conſummatos fatigauerit in publicis diſputationibus, quas in præcipuis ciuitatibus habuit. verum Parcæ nobis illum inuiderunt: nam in Poloniam à quodam noſtri Ordinis Prælato clam abductus, deinde in Italiam reuocatus, cum Mediolano Patauium proficiſcitur, extra Vicentiam cum equo in profluentem delapſus, anno 1612. aquis eſt præfocatus.

CAPVT TRIGESIMVM.

De alijs quatuor monaſterijs S. Marini Arimini, S. Mariæ Gratiarum Regij Lepidi, S. Mariæ de Gloria Anagniæ, & S. Mariæ de Balnearia in Calabria noſtræ Congregationi per Sedem Apoſtolicam vnitis.

I. ANno 1464. quo Generalia noſtræ Congregationis comitia ſunt habita Rauennæ, ac in illis electi Rector Generalis R. P. D. Raphaël Placentinus. Viſitatores D. Oroſius Mediolanenſis, D. Florentius Placentinus, D. Gaſpar Bononienſis, & D. Ambroſius Mediolanenſis, Pius II. Anconam ad claſſem maritimam cum Duce Venetorum contra Turcas inſtaurãdam profectus, ibidem obijt die 16. Auguſti. poſt cuius obitum Cardinales Romam reuerſi Petrũ Balbum Venetum Cardinalem pari conſenſu Pontificem elegerunt, qui Paulus II. eſt nuncupatus. Hic memor cuiuſdam appellationis tempore ſui Cardinalatus per noſtros interpoſitæ, ac etiam ob alias cauſas, & rationes, initio ſtatim ſui Pontificatus canonicos regulares Eccleſiæ Lateranenſi reſtituit, mandans Rectori Generali, Priorem cum triginta canonicis Romam mittere, qui congregatis Patribus, & fratribus omnes Romam adduxit, qui benignè à Pontifice ſuſcepti, proceſſione inſtructa ſociantibus nonnullis curialibus, cum magna multitudine populi Romani ad prædictam Eccleſiam redierunt; remanentibus nihilominus ibidem canonicis ſecularibus cum ſuis præbendis, quos Pontifex ad inuidiam declinandam, & beneuolentiam noſtris conciliandam ad S. Syluestri Eccleſiam tranſtulit, donec ipſis cedentibus, vel decedentibus, præbendæ ac beneficia ad monaſterium canonicorum regularium redirent: quam ob cauſam nonnullis ex dictis canonicis ſecularib. & beneficiatis de præbendis, & beneficijs amplioribus in alijs Eccleſijs prouidit. Mandans nihilominus, ne canonicos regulares in Eccleſiæ regimine impedirent: quanquam iſtud eius conſilium non ad votum ſuccederet, quin immo maioris diſcordiæ inter canonicos regulares, & ſeculares fomitem miniſtraret, dum ſeculares munera regularium ſibi vſurpare multoties contenderent, vnde lites, & diſcordiæ frequentes, quæ adeo creuerunt, vt Paulo II. repentino interitu ex hac vita ſublato, quidam canonicus ſecularis facta manu valida ruſticorum ipſos canonicos regulares, nihil tale ſuſpicantes, violenter aggreſſus loco eiecerit, & omnia monaſterij bona ſatellitibus ſuis in prædam dederit. quod factum Onuphrius lib. de Septem Vrbis Eccleſijs in Lateranenſi pag. mihi 138. longius proſequitur, ad quem remitto.

HOc autem anno agente illuſtri, ac ſtrenuo viro, D. Sigiſmundo de Malateſtis filio Pãdulphi, Ariminenſium Domino, Paulus II. monaſterium S. Marini intra ciuitatem, quod erat olim monialium Ordinis S. Claræ, monialibus iam antea ad alia monaſteria translatis, noſtris canonicis in cœnobio ſemidiruto ſancti Lazari commorantibus tradidit, cum omnibus illius bonis, & iuribus, & noſtræ congregationi vniuit, reſeruata monialibus pro illarum victu ſuper monaſterij bonis annua penſione, illarum vita durante. Conceſſerant illud antea dictis canonicis in monaſterio S. Lazari degentibus Summi Pontifices Eugenius IV. anno 1443. & Nicolaus V. anno 1453. vt patet ex illorum bullis plumbeis, quæ ſunt Romæ in Archiuo noſtro Pacis, inſtantibus præſertim eodem D. Sigiſmundo de Malateſtis, & ciuibus Ariminenſibus, quod non ſolum monialibus fuiſſet deſtitutum, II. 38. Monaſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN